

הט (נצרת) 12604-09-24 - פלונית נ' פלוני

ה"ט (נצרת) 12604-09-24 - פלונית נ' פלונימשפחה נצרת

ה"ט (נצרת) 12604-09-24

פלונית

נ ג ד

פלוני

ע"י ב"כ עו"ד יעקב מור יוסף

בית משפט לענייני משפחה בנוף הגליל-נצרת

[12.12.2024]

כבוד השופטת גלית מרגלית ביטון

פסק דין

על המדוכה: השאלה - האם התקיימו הנסיבות בהן יש להאריך את צו ההגנה שניתן כנגד המשיב בשלושה חודשים נוספים, בהתאם לסעיף 5 (א) לחוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"א - 1991 (להלן - החוק)?

א. העבודות בקליפות אגוז

1. המבקשת והמשיב הנם בני זוג.

2. בבעלות בני הזוג שני נכסי מקרקעין (בתי מגורים); האחד ----- שם מתגוררת המבקשת והשני ----- שם מתגורר המשיב. הצדדים גרים בנפרד זמ"ז מזה כשנתיים.

3. ביום 5/9/24 עתרה המבקשת בבקשה למתן צו הגנה במעמד צד אחד כנגד המשיב, בית המשפט נעתר לבקשה.

4. ביום 12/9/24 התקיים דיון במעמד שני הצדדים, ולאחר שבית המשפט התרשם כי התמלאו התנאים לפי סעיף 3 לחוק, הסכימו הצדדים בהמלצת בית המשפט על הארכת צו הגנה לעוד שלושה חודשים ועד ליום 5/12/24.

5. בבסיס התנאים למתן צו ההגנה, התרשם בית המשפט מאמיתות טענותיה של המבקשת ובראשם, הגעתו של המשיב לבית המגורים -----, בו מתגוררת המבקשת, כניסתו באין מפריע (על אף שלא מתגורר שם), מפר את שלווה הבית, מקלל ומאיים וזורק חפצים.

עדוּתה של המבקשת פרו' הדיון מיום 5/9/24

- "...הוא לקח את סל הכביסה וזרק אותו עלי, ואני רק כדי להימנע מהסלמת הסכסוך נמנעתי מלפנות למשטרה כי חשבתי זה יעבור. אבל לאחר ההודעה שהוא שלח לבן שלי אני מבינה שזה נמשך וזה ממש מסוכן לנו, זה מחמיר במיוחד הביטויים שהוא אומר שאין לו מה להפסיד והוא על הקצה מגבירים את החשש שיכול לקרות משהו".
6. בדיון במעמד שני הצדדים ביום 12/9/24, השמיעה המבקשת חלק מן ההקלטות שברשותה, במועד בו נכנס המשיב לבית ----- במועד 16/8/24:
- "טפו, העסקים של הבן שלך הגדול שמצץ את אמא שלי, עד שאני אמות אני אעשה את זה יא מזדיינת בתחת, שרמוטה זה מה שאת שרמוטה, זה מה שרצית זה מה שתקבלי, תתכונני אני פה חודש למצוץ לך את הנשמה ובעזרת ה' שלא תגמרי את החודש הזה... הילדים שלך המזדיינים הכל על חשבוני אני אעשה רע לכל אחד. ----- אני אפתח עליו בפייסבוק שהוא קנה את הבית בכסף שחור.. עד שלא אהרוג את ----- שגנבו אותי.. זורק אותי מהעסק שלי".
7. המשיב הודה בסעיף 5 בתגובתו לבקשה למתן צו הגנה כי, לעיתים רחוקות מאוד, מתפרץ מפיו אמירות קשות ו/או קללות, שמיד אחריהם מתפרץ הוא בבכי.
8. ביום 1/12/24 הגישה המבקשת בקשה להארכת צו ההגנה לתקופה נוספת של 3 חודשים. ביום 2/12/24 ניתנה החלטה המורה על הארכת הצו בשלושה חודשים נוספים מהטעמים שפורטו באותה החלטה. עוד נקבע בגדרה של אותה החלטה, כי ככל והמשיב יחפוץ בקיצור התקופה, יגיש הוא בקשה מתאימה. המשיב הגיש בקשה לפיה הוא מתנגד להארכת הצו. ביום 12/12/24 התקיים דיון בבקשה במעמד הצדדים.
- ב. עיקר טענות הצדדים
1. טענות המבקשת
9. המבקשת סבורה כי מכוח הוראות סעיף 5 (א) לחוק בסמכות בית המשפט להאריך תוקפו של צו ההגנה לתקופה שלא תעלה על 6 חודשים. מעבר לתקופה זו נדרשים נימוקים מיוחדים.
10. לשיטתה הצו שניתן ל-3 חודשים, היה קצר מועד. המבקשת הגישה תביעה למדור שקט ושלו תביעה לפירוק שיתוף ותביעה לגירושין. יש להאריך הצו עד למתן החלטה בתביעתה למדור שקט ושלו.
11. המבקשת חוששת כי עם סיום צו ההגנה, ישוב המשיב לסורו, על אף העובדה כי שניהם מתגוררים בבתי נפרדים בערים שונות.
12. בדיון שהתקיים במעמד שני הצדדים, שבה המבקשת על טענותיה ופירטה בעיקר את חששה כי המשיב רק מחכה להסרת הצו כדי לשוב לסורו ולהגיע לבית בו היא מתגוררת -----.
13. לשיטתה צו ההגנה הביא לרגיעה ועצר את ההסלמה שהתרחשה עובר למתן הצו. כפועל יוצא מכך, היא צלחה לקיים אורח חיים רגוע ושלו מבלי שהמשיב יגיע באופן בלתי צפוי לבית -----, ישוב לקלל ולאיים.
2. טענות המשיב
14. המשיב סבור כי מלכתחילה לא היה מקום ליתן צו הגנה בריחוק ממועד האירוע הנטען בבקשה.
15. רק לאור המלצת בית המשפט קיבל המשיב על עצמו את ההחלטה שלא להתקרב למגורי המבקשת לטובת הרגעת הרוחות ואלי כדי להניב טיפול זוגי בעתיד.
16. המשיב שיתף פעולה עם ההחלטה ולא הפר הצו.
17. הארכת הצו נעשתה ללא כל ראיה חדשה המקימה עילה למתן צו הגנה.
18. הארכת הצו פוגעת במשיב במידה רבה, בחופש התנועה, הזכות לשימוש בקניינו האישי, הזכות לקיים קשרים חבריים ומשפחתיים ובתפקוד היומיומי.
19. הארכת הצו אינה עולה בקנה אחד עם הוראות החוק והפסיקה. המבקש הפנה לרע"א 5052/94 אהרון אסף נ' מד"י. שם לטענתו נקבע כי בית המשפט חייב להפעיל שיקול דעת זהיר בבואו להאריך צו הגנה, תוך בדיקה מדוקדקת של הראיות.
20. המבקשת עושה שימוש לרעה בהליך זה, הבקשה הוגשה בחוסר תום לב תוך ניצול ההליך לקידום מטרות אחרות בסכסוך המשפחתי.
21. במאזן הנזקים בין שמירה על בטחון המבקשת לבין זכות חופש וחירות של המשיב, הארכה נוספת תגרום לנזק משמעותי למשיב כזו שעולה על טעמי הבקשה ועל כן אין להאריך הצו.
22. בדיון שהתקיים בפניו ביום 12/12/24 שב המשיב על טענותיו. הסכים לכל היותר להארכת הצו ב-30 ימים נוספים. המשיב טען כי ברצונו לעבור לגור בביתו ----- (הבית בו מתגוררת המבקשת) ברצונו להגיע לטיפולים ומומחים ----- ומשכך עליו ללון בביתו.

ג. דיון והכרעה

23. לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובה ושמעתי את טענותיהם של הצדדים בדיון שהתקיים במעמד שני הצדדים, הנני רואה לנכון בהמשך להחליט מיום 2/12/24 להאריך המועד של צו ההגנה בשלושה חודשים נוספים ועד ליום 5/3/25. אסביר מסקנתי זו.

24. הצדדים לא עתרו בדיון שהתקיים לקיים חקירות נגדיות, על כן, הכרעתי תבסס על טיעוני הצדדים בכתב ובמסגרת הדיון שהתקיים בפניי.

25. סעיף 5 (א) לחוק קובע כך:

"(א) תקפו של צו הגנה לא יעלה על שלושה חדשים; בית המשפט רשאי להאריך את תקפו של הצו מפעם לפעם, ובלבד שהתקופה הכוללת לא תעלה על ששה חודשים, ואולם, מנימוקים מיוחדים שיפורטו בהחלטתו, רשאי הוא להאריך את תוקפו של הצו לתקופה כוללת שלא תעלה על שנה אחת"

26. תמ"ש (ת"א) 32952/05 פ.ב.כ נ' מ.ב.כ [פורסם בנבו] נקבע כך:

"הוראות סעיף 5 (א) מכוונות ל'נימוקים מיוחדים' על מנת להאריך צו הגנה לתקופה העולה על 6 חודשים ועד לשנה. נימוקים מיוחדים אלה יכול וילמדו מנסיבות שנוצרו לאחר מתן צו ההגנה לראשונה כגון שהצו לא הרתיע את מי שניתן כנגדו מלהמשיך בהתנהגות שבגינה ניתן הצו מלכתחילה. על כך לא יכולה להיות מחלוקת. מקום שהפוגע לא 'למד את הלקח' והמשיך בהתנהגותו הפוגעת גם לאחר מתן הצו, ראוי ונכון להאריך את הצו עד לתקופה של שנה, התקופה המכסימלית על פי החוק. עם זאת, גם אם לא המשיך הנתבע בהתנהגותו הפוגעת לאחר מתן הצו מלכתחילה, יכול ויהיה מקום להאריך את הצו עד לתקופה מכסימלית של שנה על בסיס ההתנהגות הפוגעת אשר הביאה למתן הצו מלכתחילה, למשל, משום חומרתה ו/או משום החשש שעדיין קיים שהיא תשנה. מבחינה זו, אין די בחלוף הזמן, מאז מתן הצו לראשונה, בלבד, כדי למנוע מבית המשפט להאריך את הצו בוודאי כאשר מקום שביט המשפט הורה לפוגע לקבל טיפול מגורם שקבע בעקבות התנהגותו והפוגע לא מילא, או מילא כלאחר יד, אחר הוראה זו. זאת ועוד, במהלך התקופה מאז ניתן הצו לראשונה ועד להארכה המתבקשת מ'נימוקים מיוחדים', יכול ויהיו בפני בית המשפט עובדות ו/או הערכות של מומחים באשר לרמת המסוכנות של הפוגע שלא היו בפניו עת ניתן הצו לראשונה על ידו. עובדות ו/או הערכות אלה יכולים לשמש בסיס להארכת הצו עד לתקופה המכסימלית, גם אם במהלך התקופה בה ניתן הצו לא חזר הפוגע על התנהגותו הפוגעת. לא מן הנמנע, והעניין נתון להערכתו ולשיקול דעתו של ביהמ"ש, כי הימנעותו של הפוגע מלחזור על התנהגותו, הייתה דווקא משום קיומו של הצו".

27. בית המשפט התרשם אז בעת מתן צו ההגנה המקורי, כי התמלאו התנאים למתן צו המפורטים בסעיף 3 לחוק, קרי בסמוך להגשת הבקשה, המבקש נהג באלימות במבקשת, והתנהגותו אינה מאפשרת לה לנהל את חייה באופן סביר ותקין.
28. המלצת בית המשפט שבאה בתום הדיון במעמד שני הצדדים ביום 9/12/24, לה הסכים המשיב, לא באה לחלל האוויר בלא ראיות. הקלטות אותם שמע בית המשפט לא הותירו מקום לספק. המשיב אכן הגיע לביתה של המבקשת -----, נכנס לבית ונהג כלפיה באלימות, קילל ואיים.
29. המבקש לא הסתפק בכך ושלה הודעות קשות וחמורות הן ביחס למבקשת והן ביחס לילדי בני הזוג.
30. בדיון שהתקיים במעמד הצדדים ביום 12/12/24, התרשם בית המשפט מדבריו של המשיב וב"כ, כי המשיב כלל לא מבין את חומרת מעשיו. מקל ראש בהתנהגותו, מקליל אותה ואף סבור כי היא לא בחומרה העונה על התנאים הקבועים בסעיף 3 לחוק.
31. לשיטת המשיב, אין בהקלטה או באירוע בו נכנס לביתה של המבקשת שום סכנה או התנהגות אלימה אשר המצדיקה מתן צו כל שכן הארכתו לתקופה נוספת.
32. המשיב הודה בעדותו בדיון שהתקיים ביום 12/12/24, כי תודות לקיומו של הצו, המתח והאמוציות בין בני הזוג נרגעו וכי הוא פנוי לטפל בעצמו. אולם באותה נשימה הבהיר בא כוחו, כי המשיב מעוניין לשוב להתגורר בבית המגורים המשותף -----, רוצה להירשם כתושב ----- בין היתר על מנת לקבל ----- טיפולים או לעבור ניתוחים בעתיד.
33. המבקש לא הציג בדל ראיה למצבו הרפואי הנוטע.
34. לא זו אף זו, בניסיון להבין אם אלה הם פני הדברים, מדוע לא יכול המשיב להשכיר למשל את בית המגורים ----- ולשכור דירה -----, למה דווקא לשוב ספציפית לבית המגורים בו מתגוררת המבקשת בגפה מזה כשנתיים. בית המשפט התרשם כי כוונתו של המשיב אינה נקיית כפיים. הצהרת המשיב כי בכוונתו לשוב לבית המגורים ----- בו מתגוררת המבקשת, היא כשלעצמה מקימה חשש כי בהיעדר הצו ישוב המשיב לסורו.
35. אין מקום לדון בטענת המשיב כי מלכתחילה לא היה מקום לתת צו הגנה, לאור הטענה בדבר ריחוק בין האירוע הנוטע למועד הגשת הבקשה. ראשית, הצו ניתן בהסכמה. שנית, ריחוק של 14 יום בין האירוע הנוטע למועד הגשת הבקשה סביר ואף בית המשפט קיבל את הנימוק של המבקשת כי לאחר האירוע הראשון, לא הייתה חפצה היא בנקיטת הליך כנגד המשיב אולם לאחר הגשת ההודעות הקשות, לא נותרה בידה הברירה.
36. במסגרת האיזון שיש לערוך בין תכלית הבקשה לצו הגנה והשיקולים בהארכה נוספת, אל מול הנזק שעלול להיגרם למשיב, מתרשם בית המשפט כי ידה של המבקשת על העליונה. אבהיר.
- א. לשני בני הזוג 2 דירות מגורים. האחת רחבת ידיים -----, שעפ"י הנוטע, בחלקה מושכרת ובחלקה מתגורר המשיב. לדירה הנוספת של בני הזוג -----, עברה המבקשת להתגורר לפני כשנתיים.
- ב. מרכז חייו של המשיב הנו בעיקר ----- שם נמצאים בני משפחה, חברים, עד לאחרונה גם עבודתו של המשיב.
- ג. המבקשת הסכימה אז ומסכימה גם כיום במסגרת הארכה להתחייב שלא להיכנס לבית המגורים המשותף -----, בו מתגורר המשיב, אולם להמשיך להגיע לבקר את בנה המתגורר -----.
- ד. הפגיעה בקניינו של המשיב (בדירה -----) הנה מידתית וסבירה, שעה שהמשיב הוא זה שנותר להתגורר בדירה הרחבה המשותפת של בני הזוג ----- ולא חלילה נדרש לצאת מבית זה, אשר שימש כבית המגורים המשותף המרכזי של בני הזוג טרם הפרידה.
- ה. האישה עתרה למדור שקט ושלו ובד בבד לגירושין ופירוק שיתוף. בית המשפט מתרשם כי פניה של המבקשת לסיום הסכסוך ולא לניצול לרעה של הליך זה וגרירת רגליים כטענת המשיב.
- ו. בית המשפט מתרשם כי בהיעדר הארכת הצו, בכוונת המשיב לשוב לסורו קרי להיכנס להתגורר בבית שבו מתגוררת המבקשת מזה כשנתיים בגפה, כדי לייצר חיכוך שעה שביכולתו הכלכלית להשכיר דירה ----- באם באמת חפץ לגור שם מהשיקולים שמנה בבקשתו. שהרי הארכת הצו אינה פוגעת באף שיקול מהשיקולים שמנה המשיב.
37. היעדר הבנה בדבר חומרת מעשיו של המשיב מחד, לצד התרשמות בית המשפט עפ"י הצהרות המשיב בדיון כי בכוונתו מכוון מתכוון הוא לאחר פקיעת הצו להגיע להתגורר בדירה ----- על אף שהוא לא גר בה בשנתיים האחרונות, מביאה למסקנה כי לא מן הנמנע, כי הימנעותו של המשיב מלחזור על התנהגותו, הייתה דווקא משום קיומו של הצו.
38. אינני מקבלת את עמדת המשיב כי רק בהתקיימותם של ראיות חדשות ניתן להאריך צו הגנה לתקופה נוספת כמצוות החוק, בוודאי תקופה שאינה מצריכה נימוקים מיוחדים ודי במפורט לעיל כדי להתרשם שהארכת הצו נדרשת במקרה דנא.
39. אשר על כן ומכל הנימוקים שפורטו לעיל, ובהמשך להחלטתי מיום 2/12/24 הנני מורה כי צו ההגנה יוארך עד ליום 5/3/25.

40. ביני לביני שקלתי האם לחייב את המשיב בהוצאות. אולם שעה שבית המשפט התרשם כי ב"כ הצדדים פועלים כדי לקדם הסכמות בין הצדדים ועל מנת שלא לחבל בהליך זה, שהנו הכרחי ומטיב עם הצדדים, החלטתי לפנים משורת הדין, שלא להטיל הוצאות על המשיב.
ההחלטה מותרת לפרסום בהשמטת פרטים מזהים
ניתן היום, י"א כסלו תשפ"ה, 12 דצמבר 2024, בהעדר הצדדים.